

Er hunden min allergisk?

Da Pelle var seks år fikk han sin første ørebetennelse. Eier gikk til veterinær. Det ble ørerens og øredråper. Betennelsen hadde satt seg godt fast, men etter litt tid med behandling var øret til Pelle bra. Etter et halvt års tid fikk Pelle ørebetennelse igjen, denne gangen i det andre øret. Ny tur til veterinær. Betennelsen var nokså seig denne gangen også, men etter et par uker var øret helt bra igjen.

Veterinæren fattet imidlertid mistanke og tok en blodprøve for å sjekke om øreproblemene kunne skyldes allergi. Prøven var positiv, og eier fikk vite at Pelle var allergisk mot husstøv. Imidlertid var Pelle helt bra. Ingen flere problemer. Han spiste en tid diettkost for allergikere som veterinæren hadde anbefalt, men etter noen uker gikk han tilbake til normal kost, og var like frisk. Han har senere ikke hatt noen problemer. Var Pelle virkelig allergisk?

Hva er egentlig allergi?

Allergi er en klinisk diagnose. Det betyr at det er en diagnose som stilles ut fra symptomer. Med andre ord: Hunden må ha hatt problemene over en lengre periode. Allergi hos hund gir seg utslag i kløe, som igjen kan gi sår når hunden klør seg. Hunden kan ha generell kløe over store deler av kroppen. Eller den kan klø bare enkelte steder – f.eks. på labbene eller i ørene.

Det vanskelige er at kløe kan skyldes mange andre ting enn allergi. Før en kan stille diagnosen allergi må alle andre mulige årsaker til kløen være utelukket. Å stille diagnosen allergi blir dermed en lengre prosess, der man tar elimineringsmetoden i bruk.

Å stille diagnosen allergi ut fra en blodprøve går ikke an, forteller Babette Taugbøl hos Dr. Baddaky. Blodprøve er noe man eventuelt tar til slutt, etter at man har eliminert alle andre mulige årsaker, og kommet til at hunden har allergi. Da først tar man blodprøve som en hjelp til å finne ut hva slags behandling som kan hjelpe hunden.

Vi sendte spørsmålet om Pelle til Babette Taugbøl, og hun svarer i en epost: "Atopi er en klinisk diagnose. Denne hunden du referer til har IKKE atopi. Mange friske hunder kan vise forhøyete IgE verdier mot husstøvmidd/lagermidd (de vanligste allergenene i hundens omgivelse). Det er kun når de viser typiske symptomer på residiverende kløe på kjente områder eller langvarige øreproblemer og andre differensialdiagnoser er

utelukket at en stiller diagnosen atopi. Man har jo aldri noe garanti at en frisk hund vil gi friske avkom, men utgangspunkt for denne hanhunden når det gjelder hudsykdommer må være veldig bra."

I følge Babette Taugbøl er det altså ingenting som tyder på at Pelle er allergisk.

Er det mye allergi på vår rase?

Det er tilfeller av allergi i vår rase. Helsekomiteen får inn en del meldinger om hunder som klør. Og blant en del veterinærer har nok teorien om mye allergi på rasen slått rot.

Ut fra meldinger vi får inn, kan det imidlertid se ut til at diagnosen i en del tilfeller stilles for raskt. Årsaken til kløe er ofte helt andre ting. Historien innledningsvis er et eksempel på dette. Vi kjenner til en rekke andre, tilsvarende historier.

Hva må sjekkes før man kan stille diagnosen allergi?

Her er en liste med vanlige årsaker til langvarig kløe:

Vitaminmangel. Vitamininnholdet i mange tørrfôr måles før føret varmes opp og lages til pellets. Det ferdige føret inneholder derfor kanskje ikke de mengder vitaminer som står på pakken. Vi vet at hunder som har vært plaget med eksem og kløe i lengre tid, har blitt helt bra etter en del uker med vitamintilskudd. Vi kjenner til hunder som har hatt hjelp av Sanasol og/eller Biovit, B-vitamintilskudd/Ølgjær, og tran/solsikkeolje. B- og D-vitaminer er viktige for huden.

Mangel på fettsyrer: Fettsyrer (omega 3) er viktige for hud og pels. Hunder med hud/kløe-problemer kan få god hjelp av et kosttilskudd som inneholder omega.

Parasitter. Det er lett å oppdage lus og lopper. Adskillig verre er det å avsløre f.eks. reveskabb og håarsekkmidd, siden disse kryper inn i huden. Vi kjenner til flere tilfeller der veterinærer ikke har oppdaget slike plagsomme "røvere" i hundens hud. Når slikt utøy oppdages, foreslår mange veterinærer å bruke Interceptor-tabletter eller Expot-dråper for å bli kvitt dem. Vår erfaring er imidlertid at disse ikke alltid gir god nok effekt. De kan i tillegg gi bivirkninger, se nedenfor. Ectodex og Sebacil Vet er midler som brukes til å bade hunden med. Disse midlene virker, men medfører en del arbeid for hundeeieren siden behandlingen må gjentas, veterinæren gir anvisning om hvor mye og hvor ofte i hvert tilfelle. Ectodex har dessuten en viss kreftfremkallende bivirkning. Mange veterinærer bruker injeksjoner med Ivomec som middel mot reveskabb. Dette er et middel som i mange

tilfeller gir god virkning. Men det er egentlig beregnet til gris og ikke til hund. Et middel som er effektivt, og som er registrert for hund, er Stronghold og Advocate. De er å finne i samme spot-on form som Exspot. Mange har god erfaring med disse.

Bruk av Expot og/eller Interceptor. Expot er det vanligste middelet mot flått og andre parasitter. For mange hunder går det greit å bruke dette. Men – det er også ganske mange hunder av vår rase som reagerer på dette middelet, så mange at Helsekomiteen fraråder å bruke det. Vi har mange tilbakemeldinger på at middelet gir kløe, hos noen bare kortvarig, hos andre langvarig. Noen hunder får stygge sår på nakke/rygg etter å ha blitt dryppet med Expot på nakken. Må du bruke det, prøv i alle fall flåttbåndet og ikke dråpene. Halsbåndet går det an å ta av hvis man ser hunden reagerer. Frontline er et annet spot-on middel mot flått, og er et middel som tåles mye bedre av vår rase. Vi kjenner ingen tilfeller av bivirkninger etter bruk av Frontline. Interceptor er en tablettkur som kan gis hunden for å knekke parasitter. Kuren gir for mange svært tørr og livløs pels, som det tar lang tid å få tilbake til normal kondisjon igjen.

Dårlig pelsstell. Skitten pels og tover i pels gir ofte kløe! Gre hunden daglig, gi den et bad ved behov, bruk mild og god sjampo og balsam.

Stadig fuktige labber. Vår og høst er det ofte vått ute. Mange hunder går ut og inn mange ganger i løpet av dagen og blir våte på bena. Er det mye pels på potene vil det ta lang tid før de tørker. Fuktigheten irriterer huden og gir våteksem. Våteksem er ikke allergi. Klipp /barber poten under, og smør på sinksalve. Vær nøye med å holde hundens labber rene og tørre.

Hva om hunden min viser seg å virkelig være allergisk?

Hvis alle ovenstående muligheter er utelukket, og hunden din får diagnosen allergi, er det viktig å ta forholdsregler. Følg veterinærens råd, og bruk fôr og medisin som veterinæren foreskriver. Så er det viktig å være oppmerksom på at allergi er arvelig. Hunder med allergi bør derfor ikke brukes i avl. Foreldredyr til kull hvor flere har utviklet allergi, bør også utelukkes fra videre avl. Vi vil jo alle gjerne både ha, avle på og selge så friske og sunne dyr som mulig!

Vennlig hilsen
Helsekomiteen
v/Vigdís H. Buhagen

Vi takker Babette Taugbøl hos Dr. Baddaky og veterinær Lars Anders Jansen for sakkyndig og god veiledning under skriving av denne artikkelen!